

Folketingets § 71-udvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 3170

Doknr.
15738686

Dato
24-06-2025

Folketingets § 71-udvalg har d. 22. maj 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 10 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares foreløbigt.

Spørgsmål nr. 10:

"Vil ministeren oplyse, om det er korrekt, at personalet på bosteder for anbragte børn ikke kan give et barn en panodil eller strepsils ved sygdom uden forudgående godkendelse fra både læge og barnets forældre, og mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt?"

Svar:

Jeg kan indledningsvist oplyse, at reglerne om behandling i forhold til anbragte børn og unge går på tværs af reglerne inden for indenrigs- og sundhedsministerens område og regler på mit ministerområde, herunder barnets lov.

Jeg kan alene besvare spørgsmålet i forhold til reglerne på mit eget område.

Jeg kan oplyse, at når et barn eller en ung bliver anbragt uden for hjemmet, bevarer forældrene forældremyndigheden under anbringelsen. Når forældrene fortsat har forældremyndigheden, betyder det, at der er en række forhold, som det som udgangspunkt alene er forældrene, der kan tage beslutte, uanset at barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet.

I nogle tilfælde vil barnet eller den unge også selv kunne tage stilling. Det beror på lovgivningen inden for det enkelte område, hvilke rettigheder barnet eller den unge har.

Udgangspunktet i barnets lov er, at barnets eller den unges kommune sammen med anbringelsesstedet generelt må søge at opnå et godt samarbejde med forældrene til anbragte børn og unge, således at der generelt er opbakning fra forældrene til indsatsen, og også således at der kan opnås samtykke fra forældremyndighedsindehaverne til relevante beslutninger, som forudsætter deres samtykke.

Der kan være tilfælde, hvor der opstår behov for en egentlig afgørelse fra kommunens side, hvis samarbejdet med forældremyndighedsindehaverne er udfordret, og der opstår konflikter i forhold til forhold, der som udgangspunkt kræver forældremyndighedsindehaverens samtykke.

Efter § 97, stk. 2, i barnets lov kan kommunen derfor i tilfælde, hvor det anbragte barn eller den anbragte unge ikke selv har ret til at tage stilling, og

hvis forældremyndighedsindehaveren ikke ønsker at samarbejde med kommunen eller anbringelsesstedet, og den anbringende kommune vurderer, at der er behov for en afgørelse om barnets eller den unges forhold, som forældremyndighedsindehaveren ikke er enig i, træffe de nødvendige afgørelser. De afgørelser, som kommunen kan træffe efter § 97, stk. 2, i barnets lov, skal angå forhold, som det under hensyn til formålet med anbringelsen må anses for nødvendigt at træffe afgørelse om. Der kan efter denne bestemmelse blandt andet træffes afgørelse om barnets eller den unges behandling.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister